

Week-Nieuwsbrief 14, 25 juni - 2 juli 2020

Bericht van de redactie

Allereerst ons aller meeleven met Margo Venema van de administratie met het verlies van haar man. We wensen haar en haar kinderen en kleinkinderen veel sterkte.

Dit is WeekNieuwsbrief nr. 14 en is de laatste in deze speciale serie. Aangezien na 1 juli de mogelijkheden om elkaar te ontmoeten, samen te komen en ter kerke te gaan ruim worden met handhaving van 1,5 meter afstand, gaan we over op de Nieuwsbrief tweemaal per maand. Om de ervaring opgedaan met de WeekNieuwsbrief niet verloren te laten gaan moet er gewerkt worden aan:

Evaluatie WeekNieuwsbrief

We kregen half maart de volgende opdracht van de kerkenraad:

“In deze Corona periode waarin niets zeker is en we elkaar op afstand moeten houden is contact tussen ons allen van heel groot belang. De Kerkenraad heeft de redactie daarom verzocht om de Nieuwsbrief 1x per week uit te brengen en naast de noodzakelijke mededelingen te wijden aan teksten, die ons een hart onder de riem steken, die ons een positieve gedachte geven, dit alles onder ons jaarthema: voor alles de liefde, nu met contact meer nodig dan te voren. “

Dankzij veel bijdragen, permanent en ad hoc, waarvoor grote dank, hebben we goed gevulde WeekNieuwsbrieven kunnen leveren. Nu is het het moment om een evaluatie te maken, zodat daaruit geput kan worden voor de nieuwe Nieuwsbrief en een draaiboek maken voor het (ondenkbare) geval dat het nog een keer nodig is.

Graag willen we van u weten, hoe u de WeekNieuwsbrief hebt ervaren en welke onderdelen naar uw mening zouden moeten blijven in de Nieuwsbrief, zoals die nu vorm gaat krijgen.

Stuur ons uw oordeel zo mogelijk vóór 1 juli, naar remondenhaag@hetnet.nl, dan kunnen we in Nieuwsbrief nr. 1 daarop in gaan.

Vacature

Er is een tweede punt waarvoor we uw aandacht vragen;

Na een periode Nieuwsbrief en last but not least de WeekNieuwsbrief redactie trekt An Nachenius zich terug. Als deze leuke functie en het opzetten van de nieuwe Nieuwsbrief (2x

per maand) samen met Peter Kelderman en Miriam van Dam u aanspreekt, meldt u zich dan met een bericht aan de administratie.

De Redactie

Zondag 28 juni, 10.30 uur, kerkdienst in aangepaste vorm

Voorganger ds Antje van der Hoek

Bij deze kerkdienst mogen 30 mensen aanwezig zijn. **Aanmelden is verplicht.**

Kerkdiensten in aanpaste vorm in de Remonstrantse kerk

Zondag 28 juni, 10.30 uur, voorganger

ds Antje van der Hoek

Zondag 5 juli, 10.30 uur, voorganger

ds Sigrid Coenradi

Zondag 12 juli, 10.30 uur, voorganger

ds Antje van der Hoek

U kunt tijdens de kerkdiensten meeluisteren via [kerkdienst gemist](#).

Als u wilt deelnemen aan de diensten dan is opgave voor deze diensten **verplicht**. U kunt zich opgeven door een mail te sturen naar remonden Haag@hetnet.nl of te bellen met de administratie tel. 070-3250779.

Collecte derde kwartaal

De collecte is in het derde kwartaal bestemd voor **De Voedselbank**.

In Nederland leven meer dan een miljoen mensen onder de armoedegrens. De Voedselbanken helpen deze mensen door hen tijdelijk te voorzien van voedselpakketten, en daarom zullen wij in het derde kwartaal collecteren voor de Voedselbank Haaglanden.

Al voor de coronacrisis groeide een op de negen kinderen op in armoede. Het is hartverscheurend als je je kinderen in een te korte broek, zonder ontbijt naar school moet sturen. Of als ze de bus moeten uitzwaaien die hun vriendjes en vriendinnetjes naar het schoolreisje brengt, omdat er niet genoeg geld is om mee te gaan.

Voor de coronacrisis hoopten we nog dat het aantal kinderen dat opgroeit in armoede zou dalen, maar nu zien de vrijwilligers van de Voedselbank de rijen toenemen. Het aantal bijstandsaanvragen stijgt explosief, net als de dreiging van problematische schulden.

Om armoede te bestrijden is veel geld nodig en daarom zal de Diaconale Commissie dit nieuwe kwartaal uw extra aandacht vragen voor deze collecte.

Wij hopen dat u allen voor dit bijzondere doel weer gul zult geven, waarvoor alvast onze enorme dank.

U kunt uw donatie overmaken naar de rekening: NL 93 INGB 0000 0063 97 van de kerk onder vermelding van: collecte Voedselbank.

Onze hartelijke dank!

De diaconale commissie

Online Kerkdiensten komende weken:

De landelijke broederschap biedt kerkdiensten aan ter vervanging van de lokale kerkdiensten die afgelast zijn in verband met de coronacrisis. Deze zijn wekelijks vanaf zondag te bekijken op het [YouTube](#) kanaal.

Zondag 28 juni, **ds Koen Holtzapffel** vanuit Breda

Ons pastoraal team staat voor u klaar.

U kunt hen bereiken op:

Ds Antje van der Hoek: telefoon: 0252-211204,
e-mail: hoekpred.remodennaag@gmail.com

Ds Reinhold Philipp Telefoon: 070-3878732,

e-mail: reinholdphilipp@freedom.nl

Vakantiemomenten voor onze ziel

Prediker wist het al: er is een tijd voor alles. Een tijd om te baren en een tijd om sterven, een tijd om te planten en een tijd om te rooien. Vrij naar Prediker zou je kunnen zeggen dat er een tijd is om je in te spannen en een tijd om te

ontspannen. Zo luiden de zomermaanden doorgaans een tijd van ontspanning in. Een tijd om je werkzaamheden even achter je te laten en op vakantie te gaan. Eén van de lastige dingen van het al geruime tijd rondwarende virus is echter dat deze gangbare tijdsstructuur doorbroken is. Velen van ons immers hadden in de afgelopen tijd een vrijwel lege agenda, die zich met de versoepeling van de lockdown, slechts gaandeweg vulde. En die vakantie, in andere jaren zo vanzelfsprekend, zit er dit jaar waarschijnlijk niet in. Daarmee moeten we op zoek naar nieuwe bestemmingen, in die paar landen waar we wél naar toe kunnen, in eigen land of gewoon thuis blijven om daar van eigen tuin, balkon of uitzicht te genieten. Dat is jammer en hopelijk komt het er op een later tijdstip toch nog van.

Maar het kan ons ook bepalen bij de gedachte dat er áchter dat verlangen naar vakantie wellicht nog meer schuilgaat. Dat blijkt al uit de woorden die we gebruiken. We hebben het over recreatie en recreëren, een 'nieuwe schepping'- worden zou je ook kunnen zeggen. Engelstaligen spreken over holidays, letterlijk heilige (holy) dagen. Aparte – 'heilige'-dagen, die anders zijn dan de gewone, bedoeld zijn om extra van het leven te genieten. En 'vakantie' is afgeleid van het Latijnse vacare, dat 'leeg zijn' of 'vrij zijn' betekent.

Natuurlijk verbeeld ik mij niet dat iedereen z'n vakantieervaringen in dergelijke spirituele termen zal duiden! Maar toch, helemaal los staat het er niet van. Als we het hebben over het opladen van onze batterijen, kunnen we soms ook een spirituele snaar raken. Het deed mij bijvoorbeeld denken aan de ervaringen van Elia op de Horeb (1Kon. 19). Na een vlucht door de woestijn komt deze profeet na veertig dagen en nachten bij de Horeb aan, Daar overkomt hem iets wat maar moeilijk in woorden te vatten is. Een religieuze ervaring, zouden wij het noemen. Een ontmoeting met God. Je verwacht een manifestatie van het heilige. Van een godheid, die als Een Donar, door de wolken raast, met bliksem en donder. Maar dan is er dat absolute tegendeel van spektakel. Elia ervaart God, niet in de

windvlaag, , niet in de aardbeving of het vuur, maar in. het gefluister van een zachte bries
Of, zoals het ook wel is vertaald, in 'het suizen van een zachte koelte' of 'het geluid van een
dunne stilte'. Elia ervaart God: in de stilte, in het bijna – niets.

Om God te zoeken, zou je kunnen zeggen, moet je jezelf af en toe 'leeg maken'. Moet je
buiten de gewone orde gaan staan, vrij van de dagelijkse beslommeringen. Dat gold voor
Elia. Maar het gold ook voor Jezus. Ook Jezus trok zich af en toe terug wanneer de
mensenmassa's hem omspoelden. In het verlengde hiervan zouden we – nu we moeilijker
fysiek op vakantie kunnen – ook zélf op zoek kunnen gaan naar 'vakantiemomenten' voor
onze ziel. Momenten waarop we tot onszelf komen, leeg' en 'vrij' te worden van de routine
van de dag en vrede ervaren. Momenten, zoals die waarvan de ik-persoon uit een van de
psalmen getuigt:

"(...), ik ben stil geworden,

ik heb mijn ziel tot rust gebracht.

Als een kind op de arm van zijn moeder

Als een kind is mijn ziel in mij".

Ds Antje van der Hoek

Een suggestie voor een nieuw begin:

Lieve mensen, vanuit mijn wijk 1 kwam een
contactlid met een idee van een
gemeentelid, Hij stuurde een stukje op uit
AdRem waarin verteld werd over een
„salon” in Berlijn.

In die salon praten mensen met elkaar over hun geloof, waarbij zij als uitgangspunt hun
eigen levensgeschiedenis nemen.

Op zo'n manier kun je je eigen rode draad ontdekken en tegelijkertijd een spiegel voor een
ander zijn. Het leuke hiervan is dat er aan beide kanten ontdekkingen worden
gedaan! Onveilig hoeft je je niet te voelen, want in eenzelfde bubbel versta je meestal elkaars
taal wel. Het gemeentelid dat met dit voorstel van een Haagse salon kwam zou het fijn
vinden als deze ruimte van de grond kwam...

Daarom heb ik een en ander maar doorgegeven aan onze kerkenraad. En ik weet ook al
een naam voor deze club: 'Spiegel im Spiegel!'

Margreet Jonkers

Manna voor onderweg 12

Nabij de uitgang

In winkels, restaurants, scholen en waar al niet zijn we het ondertussen gewend: pijlen op de vloer die ons wijzen waar we naar binnen mogen en hoe we er weer uit moeten gaan. Om 'de anderhalve

meter' niet in gevaar te brengen en nieuwe besmetting te voorkomen. Sommige mensen krijgen schoon genoeg van al die maatregelen.

Millennia geleden kregen velen uit het Joodse volk ook schoon genoeg van hun trektocht door de woestijn. Dagelijks manna was niet voldoende om ze blijvend te motiveren. De herinnering aan de vleespotten van Egypte overschaduwden de herinnering aan hun slavenbestaan. Meer recent wist ook Karl Marx dat je met gelukkige slaven geen revolutie kunt maken. Eerst moeten we zich bewust worden van hun slavernij, van hun onderworpenheid. Via bewustwording kan de basis worden gelegd voor een omwenteling en dan uiteindelijk voor een leven van 's ochtends jagen, 's middags vissen, daarna nog veeteelt en kritisch filosoferen. Waarin de mensen bovendien broederlijk samen zouden leven.

Voor dat ideaal van het broeder- en zusterlijke samenleven kreeg het Joodse volk in de woestijn de Tien Geboden aangereikt, als leefregels voor de toekomst. Of dat nu echt betekende dat ze voldoende waren 'afgekickt' van hun oude verslavingen? Dat zou later wel blijken ... In ieder geval kwam de uitgang van de woestijn, tevens de ingang van het Beloofde Land in zicht. Ten afscheid spreekt Mozes zijn volk nog eenmaal bemoedigend toe. En zegt (Deut. 30 : 11 e.v.): 'De regels die ik jullie vandaag geef, zijn niet te moeilijk voor jullie. Je hoeft niet ver weg te gaan om ze te vinden. Gods regels zijn niet te vinden in de hemel. Dus je hoeft niet te vragen: "Wie van ons klimt omhoog naar de hemel om ze daar te halen? Wie maakt Gods regels aan ons bekend, zodat we ze kunnen volgen? Gods regels zijn ook niet te vinden aan de overkant van de zee. Dus je hoeft niet te vragen: "Wie steekt de zee over om ze daar te halen? Wie maakt Gods regels aan ons bekend, zodat we ze kunnen volgen? Nee, Gods regels zijn heel dichtbij. Door zijn regels steeds te herhalen, bewaar je ze in je hart. Dan is het niet moeilijk ze te volgen!'

Ook wij worden bij de uitgang van onze intelligente *lock-down* bemoedigend én waarschuwend toegesproken. Met andere woorden dan Mozes en Marx gebruikten. Voor ons blijft de belangrijkste regel 'de anderhalve meter'! Voor een menselijke omgang, een menselijke samenleving, is meer nodig. Is het ook nog nuttig ons af te vragen waaróm we nu eigenlijk in die *lock-down* terecht waren gekomen. Ons bewust te worden van onze oude verslavingen.

En onze afhankelijkheid van vreemde machten. En wat het voor ons kan betekenen dat die regels van G'd géén vreemde machten zijn, níet van overzee of van onmetelijk hoog. Maar heel dichtbij. Op anderhalve meter bijvoorbeeld. Of nog véél dichterbij.

Bram Rutgers van der Loeff

Coronababbel nr. 14

In deze laatste babbel wil ik het nog even over de juiste balans tussen afstand en nabijheid hebben.

Jullie weten dat ik, als oudje-met-onderliggend-lijden, voor mijn dagelijks leven afhankelijk ben van goede zorg. Ik vertelde al dat mijn prima particuliere thuiszorgers mij in deze tijd niet in de steek hebben gelaten. Ik heb een zogenaamd persoonsgebonden budget, waarmee ik zelf kan bepalen wie mij verzorgt en - wat bijna nog belangrijker is - hoe men mij verzorgt. Op die manier houd ik de regie over mijn eigen leven.

Als ik met een nieuwe verzorgende kennismaak, roep ik: „Ik ben bereid een stukje leven met je te delen, maar straks, als je niet meer bij mij komt, vergeet ik je verjaardag, hoor!”

Inderdaad is verzorging iets intiems, waardoor je het leven wel moet delen met elkaar.

Mijn echtgenoot is zowel mantelzorger als hulpverlener (namelijk: informele zorgverlener) als ega. Dat valt niet mee, zo'n combinatie van petten-op! Gelukkig hadden we zo'n halve eeuw geleden al afgesproken, dat hij mij toch netjes 's avonds in bed zou leggen als we ruzie hadden. En toen we zo'n 40 jaar geleden allebei werkzaam waren in het vak van predikant, hadden we afgesproken dat we elkaar alleen maar zouden laten wachten (bij het halen en brengen naar het ziekenhuis) als er een dringende pastorale reden voor was.

In onze eigen remobubbel kunnen we ons bij elk contact afvragen: 'hoe ziet die ander mij?' en 'hoe denk ik over die ander, al dan niet bewust?' Ik heb in mijn loopbaan als geestelijk verzorger geleerd om vooroordelen niet te negeren maar wel naar de achtergrond te schuiven. Op die manier creëer je ruimte voor het contact. Die ruimte is nodig, want we zijn allemaal behoorlijk verschillend!

Hoe beter we elkaar leren kennen, des te dieper kunnen we gaan in begrip hebben voor elkaar. Natuurlijk hoeft dat niet met iedereen zo te zijn. Met de een maak je een grap en met de ander raak je filosofisch in gesprek... De derde laat je met opzet met rust ... Zo blijft de balans van de gemeente heel!

Tot slot wil ik jullie nog de titel van een troostrijk boekje meegeven:

„Volharden in de broosheid”, door Bert Roebben, ISDN 978-90-8528-583-0

'Spiritualiteit in tijden van corona', luidt de ondertitel. Het is echt een handig boekje om de balans tussen onze comfortzone en onze paniekzone in evenwicht te houden.

Roebben werkt met tegenstellingen. Weet u wat hij zegt over de tiende en laatste tegenstelling? Hij doelt op de tegenstelling tussen vasthouden en loslaten. Hij zegt : ons loslaten is een nieuwe vorm van vasthouden...!

Margreet Jonkers

Afronding WeekNieuwsbrieven

Hiermee sluiten wij de serie WeekNieuwsbrieven af. Wij willen graag allen, die een permanente steen, een steen of een steentje hebben bijgedragen heel hartelijk bedanken. Dankzij uw bijdragen heeft de WeekNieuwsbrief gezorgd, dat de contacten met ons allemaal in tact zijn gebleven. We schakelen nu over naar Nieuwsbrieven 2x per maand. Ook daarbij zijn 'stenen' en 'steentjes' belangrijk om deze link met u allen op pijl te houden!

De Redactie